

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

119 — Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. zmieniające zarządzenia w sprawie uznania za rezerwy przyrody	229
120 — Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 11 maja 1989 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody	234
121 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 21 kwietnia 1989 r. w sprawie cennika na zwierzynę bezprawnie pozyskaną	236

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 10 maja 1989 r.

zmieniające zarządzenia w sprawie uznania za rezerwy przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w związku z częścią A załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18 grudnia 1953 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski z 1954 r. Nr 1, poz. 18) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Las Murckowski” obszar lasu o powierzchni 100,67 ha w Leśnictwie Murcki Nadleśnictwa Katowice, położony w granicach miasta Katowice w województwie katowickim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1981 jako oddziały lasu 83 g—i, 84 f—k, 85 c—h, 98 a—d, 99 a—c, 100 a. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych fragmentu lasu mieszanego o cechach naturalnych, położonego w bezpośrednim sąsiedztwie aglomeracji przemysłowej.

2) § 2 i 4 skreśla się.

§ 2. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 14, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wyspy na jeziorze Mamry i Kisajno” obszar wysp, zarośli trzcinowych i wylaniających się ponad powierzchnię jezior kamienisk o łącznej powierzchni 215,35 ha, położony w gminach Węgorzewo, Pozezdrze i Giżycko w województwie suwalskim.”

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład rezerwatu wchodzi wyspy oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa leśnego:

— Leśnictwa Zielony Dwór Nadleśnictwa Giżycko na lata 1974—1984 jako oddziały lasu 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 o powierzchni 159,99 ha,

— Leśnictwa Mokre Nadleśnictwa Borki na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 242 i 243 o powierzchni 55,36 ha.”

§ 3. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 83, poz. 501) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kurze Grzędy” obszar lasu i śródleśnego torfowiska wraz z grupą jezior dystroficznych o łącznej powierzchni 170,70 ha w Leśnictwach Bącka Huta, Mirachowo i Niepoczłowice Nadleśnictwa Kartuzy, położony w gminach Kartuzy i Sierakowice w województwie gdańskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1998 jako oddziały lasu 100 a—c, 101 a—d, 102 a—j, 103 a, b, 115 a, 116 a—l, 117 a—c, 118 c, d, f, 119 a—d, g, h, k—o, 120 a—d, 133 a, b, 134 a—m, 135, 136 a—g, 151 a—d, 152 a—d. Celem ochrony jest zachowanie rzadkich zespołów torfowiskowych i leśnych, ginących gatunków roślin i zwierząt, w tym głuszca, oraz grupy jezior dystroficznych.”

2) ust. 2 i 3 skreśla się,

3) w ust. 4 w lit. k) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l), m), n), o), p) w brzmieniu:

„l) wykonywanie prac powodujących zmianę stosunków wodnych; zakaz nie dotyczy prac mających na celu przywrócenie prawidłowych stosunków wodnych,

m) stosowanie wszelkich środków chemicznych,

n) pławienie drewna,

- o) niszczenie gleby, pozyskiwanie kopalin i torfu,
p) biwakowanie, kąpiel i używanie sprzętu pływającego."

§ 4. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 42, poz. 243 i z 1967 r. Nr 65, poz. 313) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Karaś” obszar jeziora, bagien i lasów o łącznej powierzchni 815,48 ha, położony w gminie Hława w województwie olsztyńskim i w gminie Biskupiec w województwie toruńskim.”

- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) jezioro Karaś o powierzchni 377,34 ha, stanowiące własność Państwa, zarządzane przez Nadleśnictwo Hława, oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa rezerwatowego „Jezioro Karaś” na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 230A i 230B,
- 2) obszar lasów i bagien o łącznej powierzchni 438,14 ha w Leśnictwie Karaś Nadleśnictwa Hława, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa rezerwatowego „Jezioro Karaś” na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 225 a—c, f—h, 226—229, 231—234.”

- 3) w ust. 4 w lit. k) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) zmienianie stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne.”

§ 5. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14 września 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 87, poz. 464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zimna Woda” obszar lasu o powierzchni 87,66 ha w Leśnictwie Kielpin Nadleśnictwa Zielona Góra, położony w gminie Zielona Góra w województwie zielonogórskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 318, 319, 320 a, b.”

- 2) ust. 2 skreśla się.

§ 6. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 listopada 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 97, poz. 524) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Turzycowe” obszar śródleśnego torfowiska oraz jeziora o łącznej powierzchni 11,39 ha w Leśnictwie Bącka Huta Nadleśnictwa Kartuzy, położony w gminie Kartuzy w województwie gdańskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 121 a, b, 137 b—g, 177 c, d. Celem ochrony jest odtworzenie jedyne na Pomorzu stanowiska turzycy skąpokwiatowej na granicy zasięgu oraz zachowanie rzadkich zbiorowisk i gatunków roślin torfowiskowych.”

- 2) ust. 2 skreśla się,

- 3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na terenie rezerwatu zabrania się:

- 1) wykonywania prac powodujących zmianę stosunków wodnych; zakaz nie dotyczy prac mających na celu przywrócenie prawidłowych stosunków wodnych,
- 2) wycinania drzew i krzewów oraz pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 3) stosowania wszelkich środków chemicznych,
- 4) pławienia drewna,
- 5) zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- 6) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- 7) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- 8) niszczenia gleby, pozyskiwania kopalin i torfu,
- 9) biwakowania, kąpieli i używania sprzętu pływającego,
- 10) pozyskiwania ściółki leśnej i wypasu zwierząt gospodarskich,
- 11) zanieczyszczania terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 12) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic związanych z ochroną rezerwatu,
- 13) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 14) przebywania poza miejscami wyznaczonymi.”

§ 7. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 25 listopada 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski z 1960 r. Nr 15, poz. 72) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Meszczce” obszar lasu o powierzchni 35,32 ha w Leśnictwie Proszenie Nadleśnictwa Piotrków, położony w gminie Wolbórz w województwie piotrkowskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1991 jako oddziały lasu 63 d (część), 78 a—f. Celem ochrony jest zachowanie naturalnego fragmentu lasu mieszanego świeżego ze znacznym udziałem dynamicznie rozwijającej się lipy drobnolistnej.”

- 2) ust. 2 i 3 skreśla się.

§ 8. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lutego 1960 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 23, poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ostrzycki Las” obszar lasu o powierzchni 55,13 ha w Leśnictwie Przewóz Nadleśnictwa Kartuzy, położony w gminie Stężycza w województwie gdańskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddziały lasu 93 a—d, j, k, p, r, 96, 97 g—n. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych zespołów leśnych, w tym buczyny pomorskiej, wilgotnej buczyny nawiapiennej oraz rzadkich gatunków roślin.”

2) ust. 2 skreśla się,

3) w ust. 3:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, wywrotów i złomów oraz gatunków drzew geograficznie i siedliskowo obcych, w sposób nie narażający otoczenia na zniszczenie,”

b) w lit. k) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l), m) w brzmieniu:

„l) zmienianie stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne,

m) stosowanie wszelkich środków chemicznych.”

§ 9. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 stycznia 1962 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 30, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Staniszewskie Bioto” obszar torfowiska i lasu o łącznej powierzchni 130,41 ha w Leśnictwie Cieszenie Nadleśnictwa Kartuzy, położony w gminie Kartuzy w województwie gdańskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 189 a—f, 190 a—i, 208 d—h, 209 a—m, 210, 211 a—g, 227 c, 228 a—f, 229 a—c, g—k, 230 a—f, 231 a—c. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska śródlęsnego, naturalnych zespołów leśnych i rzadkich gatunków roślin.”

2) ust. 2 i 3 skreśla się,

3) w ust. 4:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wycinanie drzew i krzewów, z wyjątkiem usuwania drzew związanego z utrzymaniem celu ochrony,”

b) w lit. l) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m), n) w brzmieniu:

„m) stosowanie wszelkich środków chemicznych,
n) zakłócanie ciszy.”

§ 10. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 stycznia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 18, poz. 103) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zbocza Plutowskie” obszar o powierzchni 34,49 ha, położony w gminie Kijewo Królewskie w województwie toruńskim. Celem ochrony jest zachowanie zespołów roślinności stepowej z udziałem miłka wiosennego (*Adonis vernalis* L.).”

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład rezerwatu wchodzi:

1) obszar lasu o powierzchni 33,59 ha w Leśnictwie Chemno Nadleśnictwa Jamy, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1986—1996 jako oddziały lasu 190 a—d, 191 a, b, 194 a—d, g—j,

2) działka nr 123/1 o powierzchni 0,90 ha, przekazana z Państwowego Funduszu Ziemi na rzecz Nadleśnictwa Jamy.”

3) ust. 3 skreśla się,

4) w ust. 4:

a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wypas i wykaszanie roślinności od początku sezonu wegetacyjnego do końca sierpnia,”

b) w lit. k) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) zalesianie.”

§ 11. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 listopada 1967 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 66, poz. 322) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Królów Droga” obszar lasu o powierzchni 38,79 ha w Leśnictwie Makoszka Nadleśnictwa Parczew, położony w gminie Dębowa Kłoda w województwie białkopodlaskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 21 h, 22 c, 23 a—c, g. Celem ochrony jest zachowanie starodrzewu dębowego naturalnego pochodzenia z pomnikowymi okazami dębu szypułkowego.”

2) ust. 2 i 3 skreśla się,

3) w ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zmiana stosunków wodnych, jeżeli mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne.”

§ 12. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 listopada 1968 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 50, poz. 346) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zielona Góra” obszar lasu o powierzchni 96,09 ha w Leśnictwie Zielona Góra Nadleśnictwa Kaczory, położony w gminie Wyrzysk w województwie pińskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1982—1991 jako oddziały lasu 88 a, 89 a—f, 97 a—c, 98 a—c, 99 a. Celem ochrony jest zachowanie fragmentów różnych typów grądu.”

2) ust. 2 i 3 skreśla się,

3) w ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zmiana stosunków wodnych, jeżeli mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne.”

§ 13. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 kwietnia 1969 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 16, poz. 128) w ust. 1 wyrazy „Rezerwat Krajobrazowy w Puszczy Białowieskiej” zastępuje się wyrazami „Rezerwat Krajobrazowy Władysława Szafera”.

§ 14. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 stycznia 1970 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 2, poz. 21) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ostoja bobrów na rzece Pasłęce” obszar o łącznej powierzchni 4116,18 ha, położony w gminach Stawiguda, Olsztynek, Gietrzwałd, Łukta, Jonkowo, Świątki, Lubomino i Miłakowo w województwie olsztyńskim oraz Braniewo, Płoskinia, Wilczęta, Orneta i Godkowo w województwie ełbskim.”

2) w ust. 2 w pkt 7:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w Nadleśnictwie Kudypy z obrębu Łyna oddział 18 i z obrębu Kudypy oddziały lasu 387 a—l, 388 g—o, 389 f—p, 399, 400 a—g, i—l, p—r, 406, 407 a—d, h, k, l, o, p, r, 411, 412 a, c, f—k, 416, 417, 425, 426 a—r, 438, 439 a—g, 448 a—j, l—p, 453 b—g, 454 c—n, 455 a—g, 458 g, 459—461, 462 i—r, 464 h—n, 465 b—j, 466—468, 470 n, o, 471 c, 475 l, 476 i—n, 477 a—z, al—hl, 478 i, j, 481, 484 a—f, 485 a—s, 486, 488, 491A a—g, 494 według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1993 o łącznej powierzchni 797,98 ha, a ponadto w oddziale 387 część jeziora Castor o powierzchni 1,67 ha, stanowiącego własność Państwa, zarządzanego przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie,”

b) lit. b) skreśla się,

3) w ust. 4:

a) w pkt 1 po wyrazach „administracji lasów państwowych” dodaje się wyrazy „a na jeziorach — z wyjątkiem pracowników Państwowego Gospodarstwa Rybackiego,”

b) w pkt 8 po wyrazach „Naczelnego Konserwatora Przyrody” dodaje się wyrazy „oraz prowadzenia na jeziorach wchodzących w skład rezerwatu gospodarki rybackiej przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie, bez prawa stosowania agregatów prądotwórczych.”

§ 15. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 czerwca 1972 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (Monitor Polski Nr 36, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czarna Droga” obszar lasu o powierzchni 21,95 ha w Leśnictwie Nowy Świat Nadleśnictwa Trzciel, położony w gminie Trzciel w województwie gorzowskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 210 d—h, 211 b, 212 a—d. Celem ochrony jest zachowanie kompleksu lasu grądowego i buczyny pomorskiej występujących wśród borów sosnowych.”

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kalińowo” obszar lasu o powierzchni 69,76 ha w Leśnictwie Drodzowo Nadleśnictwa Łomża, położony w gminie Piątница w województwie łomżyńskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1974—1983 jako oddziały lasu 188 a, c, d, 189 a—c. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu grądowego oraz innych zbiorowisk leśnych i murawowych w przelomowym odcinku rzeki Narwi.”

3) w § 12:

a) w pkt 1 po wyrazach „zabiegów pielęgnacyjnych” dodaje się wyrazy „a w rezerwacie określonym w § 9 na obszarze oznaczonym jako oddział lasu 188 d nie mogą być wykonywane żadne czynności gospodarcze, z wyjątkiem uznanych za niezbędne przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zmieniania stosunków wodnych, jeżeli zmiana

taka mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne,”

c) w pkt 9 skreśla się wyrazy „na terenie rezerwatu określonego w § 9 nie obowiązuje zakaz polowań,”

§ 16. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 października 1972 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (Monitor Polski Nr 53, poz. 283) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Staniszewskie Zdroje” obszar lasu z zespołem źródeł o łącznej powierzchni 37,52 ha w Leśnictwie Cieszenie Nadleśnictwa Kartuzy, położony w gminie Kartuzy w województwie gdańskim, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1987—1996 jako oddziały lasu 146 b—d, 164 a, b, 165 a—d, 132 a, b, c, 183 a—c. Celem ochrony jest zachowanie zespołu źródeł z unikalnymi zbiorowiskami roślinnymi, specyficznych procesów geodynamicznych oraz naturalnych lasów liściastych i rzadkich gatunków roślin.”

2) w § 10 ust. 1:

a) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w rezerwacie określonym w § 5 na obszarze oznaczonym jako oddziały lasu 164 a, 165 a, 182 a, b wykonywania wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem uznanych za niezbędne przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zmieniania stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne; zakaz nie dotyczy rezerwatu określonego w § 9,”

c) w pkt 6 po wyrazach „pozyskiwania kopalin” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz w rezerwacie określonym w § 5 uszkodzenia skarpy,”

d) w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) w rezerwacie określonym w § 5 stosowania wszelkich środków chemicznych.”

§ 17. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 24 maja 1976 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (Monitor Polski Nr 24, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Dobskie” obszar Jeziora Dobskiego, wysp i półwyspu oraz lasów o łącznej powierzchni 1833,22 ha, położony w gminie Giżycko w województwie suwalskim. Celem ochrony jest zachowanie krajobrazu polodowcowego gładzowiska w utworach morenowych, krajobrazu Jeziora Dobskiego oraz miejsc lęgowych płąctwa wodnego i błotnego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

1) Jezioro Dobskie o powierzchni 1776,00 ha, zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Giżycku,

2) wyspy i półwysp o łącznej powierzchni 50,24 ha, oznaczone w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Leśnictwa Kamionka Nadleśnictwa Giżycko na lata 1974—

—1984 jako oddziały lasu 456 a—p, 457 a, d, h, 459,

- 3) grunty stanowiące własność Państwa, zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Rolne w Giżycku, Zakład Rolny Doba, oznaczone w planie urządzenia gospodarstwa rezerwatowego „Głazowisko Fuledzki Róg” na lata 1974—1984 jako oddziały lasu 456 r, s, t, w, x o powierzchni 6,98 ha.”
- 2) w § 11 w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) w rezerwacie określonym w § 8:

- a) przybijania sprzętem pływającym do wysp i innych miejsc do tego celu nie wyznaczonych,
- b) biwakowania poza miejscami w tym celu specjalnie wyznaczonymi przez wojewódzkiego konserwatora przyrody,
- c) wycinania trzciny, sitowia i innych roślin wodnych i błotnych,
- d) pozyskiwania kamieni.”

§ 18. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 19 kwietnia 1979 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 13, poz. 77) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kruszewiec” obszar lasu o powierzchni 81,54 ha w Leśnictwie Kruszwiec Nadleśnictwa Spała, położony w gminie Lubochnia w województwie piotrkowskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1988 jako oddziały lasu 137 l, m, 138 h—k, 139 h, 147 a2, b—g, 148 a—d, 149 a, b, d. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu wielogatunkowego lasu liściastego z udziałem jodły na granicy jej zasięgu.”

§ 19. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 sierpnia 1980 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 19, poz. 94) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Brzeźniczka” obszar lasu o powierzchni 120,64 ha w Nadleśnictwie Kozienice, położony w gminie Pionki w województwie radomskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 79 d, g—j, 84 a (część), b, d, f, g, 87 d, i (część), n (część) w Leśnictwie Dąbrowa, 93 a, d—g, 94, 95 a w Leśnictwie Kociołki oraz 97, 120 a, b (część), f (część), g (część), 121 b, c (część), f (część) w Leśnictwie Pionki. Celem ochrony jest zachowanie kompleksu wielogatunkowych, naturalnych zespołów leśnych charakterystycznych dla Puszczy Kozienickiej.”

§ 20. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 grudnia 1981 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 29, poz. 271) w § 5 wyraz „Listki” zastępuje się wyrazem „Liski”.

§ 21. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18 maja 1984 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 15, poz. 108) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jaksonek” obszar lasu o powierzchni 79,69 ha w Leśnictwach Jaksonek i Taraska Nadleśnictwa

Opoczno, położony w gminie Aleksandrów w województwie piotrkowskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1986—1995 jako oddziały lasu 164 f2, g1, g2, 165 b—d, 166 d, 172 b, 173 a—g, 174 a—d. Celem ochrony jest zachowanie stanowisk zimoziół północnego oraz zbiorowisk leśnych o charakterze naturalnym.”

§ 22. W zarządzeniu Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 19 lutego 1987 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 7, poz. 55) w § 7 wyraz „Bukwica” zastępuje się wyrazem „Bukowica”.

§ 23. W zarządzeniu Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 18 stycznia 1988 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 5, poz. 48) w § 3 wyrazy „Kłockie Ostrowickie” zastępuje się wyrazami „Kłocie Ostrowickie”.

§ 24. W zarządzeniu Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 17 listopada 1988 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 32, poz. 292) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Beka” obszar łąk i pastwisk oraz odcinka rzeki Redy o łącznej powierzchni 193,01 ha, położony w gminie Puck w województwie gdańskim. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych bogatej awifauny lęgowej i przelotnej oraz wilgotnych słonych łąk, tzw. słonaw.”

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) grunty o powierzchni 49,35 ha, nie stanowiące własności państwowej, oznaczone na mapie katastralnej gminy Puck jako działki nr 40—42, 45/1, 46, 47, 50—52, 54, 65—67, 69, 70, 72 obrębu Osłonino, nr 372, 374, 376—378, 380—390, 392—400, 402, 404—407, 409—416, 418, 419, 421—425 obrębu Mości Błota,
- 2) grunty o powierzchni 142,16 ha, stanowiące własność Państwa, oznaczone na mapie katastralnej gminy Puck jako działki nr 2, 33—37, 38/1, 39, 43, 44/1, 48, 49, 55, 59—64, 68, 71, 97/1, 99, 101, 107/1, 108 obrębu Osłonino, nr 373, 375, 379, 391, 401, 403, 408, 417, 420, 426—428 obrębu Mości Błota,
- 3) odcinek ujściowy rzeki Redy o długości 1 km i powierzchni 1,50 ha.”

§ 25. W zarządzeniu Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 17 listopada 1988 r. w sprawie uznania za rezerwy przyrody (Monitor Polski Nr 32, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 liczbę „300” zastępuje się liczbą „360”,
- 2) w § 6 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „415 a—g” dodaje się wyrazy „349 a, b.”

§ 26. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 stycznia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 27, poz. 139).

§ 27. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
J. Koziol